

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114010611
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114010611.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 25. júna 2014 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/U. D., nar. XX.X.XXXX, I. T. O. Č.. XXX, F.. Z., J.. Č.. Ú. Z.,

2/Š. X., nar. XX.X.XXXX, J. I. Z. Č.. XX, I., I. Z. T. O. Č.. XXX, F.. Z.,

3/A.. O. G., nar. XX.X.XXXX, I. T. O. Č.. XXX, F.. Z.,

4/. D., nar. XX.X.XXXX, I. T. O. Č.. XXX, F.. Z.,

sú vinní, že

v bode 1/rozsudku: obžalovaní 1/U. D., X/Štefan X. W. X/ml. O. G.

-dňa 30.7.2013 v presne nezistenom čase od 18.45 hod. do 31.7.2013 do 07.30 hod. v Prešove na ulici Z. J. Č.. XX spred budovy spoločnosti Q. W. S. S.. S..X..F.. Z. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s obž. D. P. odcudzili z dvoch chladiarenských boxov uložených pod stenou budovy 2 ks čerpadiel spolu s príslušenstvom a to vodnú spojku 1 ks, veko prielezu 1 ks, ovládaciu skrinku spolu s káblováním z medeného drôtu a z výparníka chladiacej nádrže Y.-X/XXX (XXXX P.) odcudzili časť medeného potrubia dĺžky 20 m o priemere 16 mm a z druhej chladiacej nádrže z výparníka Y.-X-XXX (XXXX P.) odcudzili časť medeného potrubia o priemere 16 mm dĺžky 10 m a to tak, že k budove sa dostali príjazdovou neoplotenou spoločnou cestou viacerých firiem, pričom následne odstránili krytovanie chladiacich nádrží a odkiaľ odcudzili vyššie uvedené príslušenstvo, čím takýmto konaním spôsobili škodu vo výške 2.968,70,- Eur v neprospech spoločnosti Q. W. S., S..X..F.. Z.Š., Q.. Z. J. Č.. XX, U.: XXXXXXXX, pričom obž. ml. O. G. bol za taký čin odsúdený v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 124/12,

v bode 2/rozsudku: obžalovaný X/Imrich D.

-v Prešove na ulici S. Č.. X v areáli bývalých Y. v presne nezistenom čase od 3.8.2013 do 6.8.2013 do 23.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obž. D. P. vykonali krádež vlámaním do plechového skladu, ktorý sa nachádza pri betónovom oplotení, za ktorým je ulica K. a to tým spôsobom, že obž. U. D. lešenárskou trúbkou vypáčil zadné plechové dvere skladu, následne obaja vošli do vnútorných priestorov skladu, odkiaľ odcudzili 30 m medeného štvoržilového kábla a 1 ks transformátor, čím týmto

konaním spôsobili škodu vo výške 731,- Eur z titulu odcudzenia a poškodením dverí skladu škodu vo výške 20,- Eur v neprospech spoločnosti A., S..X..F.. S. S.B. K. Z., Q. O. Č.. X,

v bode 3/rozsudku: obžalovaný X/Imrich D.

-v Prešove na ulici S. Č.. X v areáli bývalých Y. v presne nezistenom čase v období mesiaca apríl 2013 po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovaným D. P. vykonali krádež vlámaním do plechového skladu, ktorý sa nachádza pri betónovom oplotení, za ktorým je ulica K. tým spôsobom, že prišli k plechovému skladu, kde obž. D. P. nezisteným spôsobom rozbil sklenenú výplň okna a následne vošiel do vnútorných priestorov skladu a cez okno podával káble obž. U. D., ktorý stál vonku pri sklade, pričom odcudzil 30 m medeného štvoržilového kábla, čím týmto konaním spôsobili škodu odcudzením kábla vo výške 171,- Eur a poškodením okna škodu vo výške 19,50,- Eur v neprospech A., S..X..F.. S. S. Z., Q.. O. Č.. X,

v bode 4/rozsudku: obžalovaní 1/U. D. W. X/Rastislav D.

-dňa 6.9.2013 v presne nezistenom čase v nočných hodinách v obci D., F.. Z. po predchádzajúcej vzájomnej dohode po preskočení oplotenia neoprávnene vošli na pozemok rodinného domu č. XX, po tomto konaní prišli ku garáži, pričom kovovou tyčou vypáčili dvojkrídlové drevené dvere tejto garáže. Následne vošli do vnútorných priestorov garáže, odkiaľ odcudzili 15 m káblu na 220 V, 50 m štvoržilového elektrického káblu čiernej farby na 380 V s koncovkami na oboch stranách. Z plechovej skrine odcudzili motorovú pílu zn. S. K.. Č.. XXXXXXXXXX rok výroby XXXX, modelová rada A. XXX, oranžovej farby, flexu zn. I. nezisteného výrobného čísla zelenej farby, vŕtačku E. modrej farby nezisteného výrobného čísla, priamočiaru pílu zn. I. zelenej farby nezisteného výrobného čísla a sadu M. kľúčov, čím týmto konaním spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 914,- Eur a poškodením drevených dvojkrídlových dverí škodu vo výške 50,- Eur v neprospech O. I. W. F.. X. D. sa dopustili konania hoci bol za taký čin odsúdený v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T 37/10, právoplatným 29.11.2011.

teda

obžalovaný 1/U. D. v bode 1/rozsudku

-spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil ním väčšiu škodu,

v bode 2/rozsudku a 3/rozsudku

-spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

v bode 4/rozsudku

-spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného,

obžalovaný 2/Š. X. v bode 1/rozsudku

-spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil ním väčšiu škodu,

obžalovaný 3/A.. O. G. v bode 1/rozsudku

-spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil ním väčšiu škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený,

obžalovaný 4/X. D. v bode 4/rozsudku

-spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený a spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného,

čím spáchali

Obžalovaný 1/U. D.

v bode 1/ a 3/rozsudku

-pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 4/rozsudku

-prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 2/Š. X.

v bode 1/rozsudku

-prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 3/A.. O. G.

v bode 1/rozsudku

-prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 4/X. D.

v bode 4/rozsudku

-prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to im súd ukladá

obžalovanému 1/U. D.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákon ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 4T 96/13, právoplatným dňa 24.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovanému 2/Š. X.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím, § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

obžalovanému 3/A.. O. G.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 80 (osemdesiat) hodín.

obžalovanému 4/X. D.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákon ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá povinnosť obžalovaným 1/U. D. W. X/Rastislavovi D. uhradiť poškodenému O. I., nar. XX.X.XXXX v Z., J. I. D. Č.. XX škodu vo výške 964,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného O. I., nar. XX.X.XXXX K. Z., J. I. D. Č.. XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodených Q. S., S..X..F.. S. S. Z. J. XXXXX/XX, Z., U.: XX XXX XXX W. A. S..X..F.. so sídlom O. X, Z., U.: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 21.5.2014 obžalobu na obvinených X/Imricha D., E.. XX.X.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 1/obžaloby, bode 2/ a 3/obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 4/obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na 2/.D. P., E.. XX.X.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 1/obžaloby, bode 2/ a 3/obžaloby pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na 3/. X., E.. XX.X.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 1/obžaloby, na 4/.A.. O. G., E.. XX.X.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 1/obžaloby a na X/X. D., E.. XX.X.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona bode 4/obžaloby na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25.6.2014 vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného D. P., vec vedenú proti nemu súd vylúčil na samostatné konanie.

Na hlavnom pojednávaní všetci štyria obžalovaní postupne v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že sú vinní zo skutkov, ktoré sa im kladú za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde každý jeden obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radíť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sú predmetom obžaloby.

Zároveň súd poučil obžalovaných, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom všetci traja obžalovaní priznali spáchanie skutkov sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade škody u všetkých obžalovaných.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené v obžalobe a dopustili sa ich obžalovaní a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutky stala, ani o ich právnej kvalifikácii, preto toto vyhlásenie všetkých obžalovaných prijal.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä odpisu z registra trestov, správ o povesti a charakteristiky na všetkých obžalovaných, pripojených rozsudkov.

Obžalovaný U. D. je hodnotený všeobecne. Zo FNSP J.A Reimana Prešov je zrejmé, že na psychiatrickom oddelení hospitalizovaný nebol.

Z evidencie priestupkov bolo zistené, že obžalovaný U. D. sa dopustil viacerých priestupkov. Podľa správy o povesti však riešený KOVP nebol.

Z pripojeného registra trestov vyplýva, že obžalovaný U. D. bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2013, právoplatným dňa 24.10.2013, sp. zn. 4T 96/2013, kedy mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín.

Súd pri ukladaní druhu trestu a určovaní jeho výmery prihliadol na základné zásady ukladania trestov a taktiež aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný U. D. k skutkom sa priznal a tieto oľutoval, čo posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje s poukazom na znenie § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona skutočnosť, že doposiaľ už bol odsúdený a dopustil sa viacerých trestných činov.

Podľa § 41 ods. 1 prvá veta Trestného zákona prvá ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie

trestného o jednu tretinu; súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Obžalovaný spáchal skutky kladené mu za vinu skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2013, právoplatný dňa 24.10.2013, sp. zn. 4T96/2013 za iný jeho trestný čin (prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona) a preto ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, t. j. podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo bolo v tomto prípade trestná sadzba uvedená v § 212 ods. 3 Trestného zákona.

Vo všeobecnosti pri ukladaní trestu platí zásada, že páchateľovi je potrebné uložiť trest v rozsahu proporcionálnom k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, samozrejme po zohľadnení spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, ako aj všetkých priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, s prihliadnutím na jeho osobné pomery a možnosti jeho prevýchovy a nápravy.

S prihliadnutím na tieto vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že uloženie iného trestu by zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa Trestného zákona, a preto mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody s tým, že zároveň prihliadol na § 42 ods. 2 Trestného zákona, ako aj na znenie § 41 ods. 2 Trestného, preto mu uložil nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody za súčasnej prevahy priťažujúcich okolností v trvaní 16 mesiacov.

Vyššie uvedený trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 4T 96/13, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

.

Obžalovaný Š. X. je hodnotený všeobecne. Takisto nebol hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení FNŠP Prešov a podľa správy o povesti nebol riešený KOVP.

Z pripojeného registra trestov vyplýva, že obžalovaný Š. X. bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.9.2009, právoplatným dňa 8.1.2010, sp. zn. 4T 70/09, kedy mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace pri určení skúšobnej doby v trvaní 1 rok, pričom táto plynula do 8.1.2011. Na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený.

Nakoľko skutok sa stal až po právoplatnosti citovaného rozhodnutia, súd ukladal samostatný trest.

Súd pri ukladaní druhu trestu a určovaní jeho výmery takisto prihliadol na základné zásady ukladania trestov a taktiež aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a zohľadnil skutočnosť, že

obžalovaný Š. X. sa k skutku priznal a tento oľutoval, čo posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane aj obžalovanému X. priťahuje s poukazom na znenie § 37 písm. m) Trestného zákona skutočnosť, že doposiaľ už bol odsúdený.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému je možné uložiť trest odňatia slobody v dolnej zákonom stanovenej trestnej sadzby a preto mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, čo súd považoval za primeraný a dostatočný trest na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu a preto výkon trestu podmienienečne odložil. Vzhľadom na charakter osoby obžalovaného mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ktorú považoval za primeranú. Počas tejto skúšobnej doby je obžalovaný povinný viesť riadny život, čím preukáže súdu, že aj hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či išlo len o mimoriadne vybočenie. Obžalovaný si ale musí uvedomiť, že opačnom prípade súd, a to aj počas plynutia skúšobnej doby, môže nariadiť výkon takto odloženého trestu.

Rovnakými úvahami pri ukladaní trestu súd sa riadil aj pri ukladaní trestu ml. Jurajovi Holubovi avšak s tým, že bral do úvahy zásady ukladania trestu mladistvým, kedy podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu.

Z oboznámených listinných dôkazov súd zistil, že A.. O. G. sa dopustil dvoch priestupkov, a to dňa 27.11.2012 proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a dňa 2.10.2013 proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z pripojeného registra trestov vyplýva, že obžalovaný A.. O. G. bol doposiaľ 1 krát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 8.1.2013, sp. zn. 1T 124/12, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu. Z uvedeného je zrejmé, že skutku kladeného mu za vinu v tomto konaní sa dopustil v skúšobnej dobe.

Nakoľko aj obžalovaný A.. O. G. sa k skutku priznal a tento oľutoval, uvedené súd posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a skutočnosť, že doposiaľ už bol odsúdený vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť s poukazom na znenie § 37 písm. m) Trestného zákona. Kvalifikovaná skutková podstata bola zároveň naplnená aj tým, že bol za obdobný čin už odsúdený a to uvedeným rozhodnutím sp. zn. 1T 124/12.

Súd ukladal trest v rozsahu proporcionálnom k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, po zohľadnení spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, ako aj všetkých priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, s prihliadnutím na jeho osobné pomery a možnosti jeho prevýchovy a nápravy a preto po zvážení všetkých týchto okolností berúc do úvahy zásady ukladania trestov považoval primeraný a dostatočný trest na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie trest povinnej práce vo výmere 80 hodín a preto uložil takýto trest.

Z oboznámených listinných dôkazov súd zistil, že obžalovaný X. D. takisto nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNsP Prešov, je hodnotený všeobecne a podľa správy o povesti riešený KOVP nebol.

Z pripojeného registra trestov je zrejmé, že obžalovaný X. D. bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, naposledy a to rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 29.11.2011, sp. zn. 3T 37/10, kedy súd upúšťal od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 2.10.2009, sp. zn. 3T 35/07.

Rovnakými úvahami pri ukladaní trestu súd sa riadil aj pri ukladaní trestu X. D. a zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, čo posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane aj obžalovanému X. D. priťahuje s poukazom na znenie § 37 písm. m) Trestného zákona skutočnosť, že doposiaľ už bol odsúdený. Vzhľadom na osobu obžalovaného ak aj oboznámené listinné dôkazy dospel súd k záveru, že uloženie iného trestu by zjavne nevedlo

k dosiahnutiu účelu trestu podľa Trestného zákona, a preto mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody s tým, že zároveň prihliadol na § 41 ods. 1 Trestného zákona a za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie považoval úhrnný trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov, nakoľko kvalifikovaná skutková podstata bola naplnená aj odsúdením rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 29.11.2011, sp. zn. 3T 37/10.

Nakoľko aj obžalovaný X. D. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho takisto podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd zaviazal obžalovaných U. D. W. X. D. k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému O. I., E.. XX.X.XXXX K. Z., J. I. D. Č.. XX škodu vo výške 964,- Eur lebo v tejto časti nemal žiadne pochybnosti o jej správnosti čo do výšky aj dôvodu a so zvyškom nároku na náhrady škody ho odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie ktoré by presahovalo potreby trestného stíhania a neprimerane ho predĺžilo nemajúc pritom vplyv na rozhodnutie o vine a treste obžalovaných.

Poškodených Q. S., S..X..F.. S. S. Z. J. XXXXX/XX, Z., U.: XX XXX XXX W. A. S..X..F.. S. S. O. X, Z., U.: XX XXX XXX s ich nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie z dôvodu neprítomnosti jedného z obžalovaných na hlavnom pojednávaní a jeho vylúčenie na samostatné konanie, nakoľko za spôsobenú škodu sú zodpovední všetci obžalovaní.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Prešov.